

Již, Pa - ne, slu - hu své - ho z béd
rač v po - ko - ji při - jmou - ti a

svě - ta ma - rné - ho neb již prá - vě vi -
k so - bě sám vzí - ti,

dě - ly, mé o - či spa - tři - ly tvé

pře - dra - hé spa - se - ní v ho - jném po - tě - še - ní.

2. To, které jsi zaslíbil / a jež jsi připravil, / před obličejem lidským, / zvláště izraelským. / Již Kristus pomazaný, / tvůj Syn na svět daný, / svůj lid z hříchů vyprostil, / svou smrtí je spasil.
3. Ó, přijdiž, Pane milý, / vnitřní přidej síly, / abych Tě očekával, / v Tě věřil a doufal. / V tvé ruce, Bože silný, / v slibech pravdomluvný, / poroučím ducha svého, / spas ho s tělem jeho.
4. Neboť mne sám vykoupil, / svou krví očistil; / vůdce spasení mého, / do ráje věčného, / veď mne z pouhé milosti, / v zásluh svých hodností, / ať na tvou slávu hledím, / na věky Tě chválím.